

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 38/2026**

Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen waarover een Belg moet beschikken opdat zijn partner in het kader van een gezinshereniging een verblijfsrecht zou kunnen verkrijgen, moet rekening worden gehouden met de bestaansmiddelen van de beide personen, met inbegrip dus van die van zijn partner

Opdat tot gezinshereniging kan worden overgegaan is vereist dat de Belg die deze gezinshereniging mogelijk maakt – de zogenaamde referentiepersoon – over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Twee aanvragen tot gezinshereniging werden geweigerd op grond van twee wetsbepalingen die zo werden geïnterpreteerd dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen waarover de Belgische gezinshereniger moet beschikken opdat zijn partner een verblijfsrecht zou kunnen verkrijgen, uitsluitend rekening mag worden gehouden met diens bestaansmiddelen, en niet met die van zijn partner.

Daarover ondervraagd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij wie beroep is ingesteld tegen de weigering van de aanvragen, oordeelt het Hof dat de beide wetsbepalingen, in die interpretatie, het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel en het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven schenden.

Volgens het Hof kunnen die wetsbepalingen evenwel ook zo worden geïnterpreteerd dat bij de beoordeling van het bestaansmiddelenvereiste niet alleen rekening mag worden gehouden met de bestaansmiddelen van de gezinshereniger, maar ook met die van zijn partner. In die interpretatie zijn de wetsbepalingen grondwettig.

1. Context van de zaken

In een eerste zaak dient een persoon een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, met als referentiepersoon haar wettelijk samenwonende partner, die de Belgische nationaliteit heeft. In een tweede zaak dient een persoon een aanvraag tot gezinshereniging in, als wettelijk samenwonende partner van een referentiepersoon met de Belgische nationaliteit. De beide aanvragen worden geweigerd.

De aanvragers dienen daarop een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Die stelt vast dat de beide weigeringen gesteund zijn op de vaststelling dat de referentiepersoon niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt, en dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen overeenkomstig artikel 40ter, § 2, tweede lid, 1°, en artikel 42, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 « betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen », enkel rekening mag worden gehouden met de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, en niet met die van de aanvrager. De Raad stelt eveneens vast dat wanneer een aanvraag om gezinshereniging wordt ingediend door een familielid van een onderdaan van een derde land in een aantal andere situaties, wel rekening mag worden gehouden met de bestaansmiddelen van het betrokken familielid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vraagt het Hof of die twee wetsbepalingen bestaanbaar zijn met het beginsel van gelijkheid en niet discriminatie (de artikelen 10 en 11 van de Grondwet), in samenhang gelezen met het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens).

2. Onderzoek door het Hof

Volgens het Hof vormt de onmogelijkheid voor een persoon om met zijn gezinsleden samen te leven een inmenging in het recht op de bescherming van het gezinsleven. Een inmenging is enkel toelaatbaar als deze is vastgesteld bij een voldoende nauwkeurige wetsbepaling, beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde wettige doelstelling.

Met de voorwaarde om te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beoogt de wetgever de migratiestroom en de migratiedruk te beheersen alsook misbruiken of fraude te voorkomen en te ontmoedigen. Ook wil hij vermijden dat de gezinsleden die zich in België komen vestigen, ten laste vallen van de overheid.

Volgens het Hof is het pertinent dat de wetgever die voorwaarde heeft opgelegd aan Belgen en die niet heeft opgelegd aan niet-Belgische burgers van de Europese Unie, aangezien de wetgever heeft vastgesteld dat het aantal Belgen die een aanvraag tot gezinshereniging kunnen indienen ten voordele van familieleden aanzienlijk is toegenomen, dat de toegang tot de Belgische nationaliteit is vergemakkelijkt en dat de meeste gezinsherenigingen betrekking hebben op Belgen die in ons land uit migranten zijn geboren of die Belg zijn geworden.

Het Hof is evenwel van oordeel dat dezelfde redenering niet geldt ten aanzien van derdelanders. Een belangrijk aantal gezinsherenigingen met Belgen zijn immers gevallen waarin de gezinshereniger zelf pas later de Belgische nationaliteit heeft verkregen. Bovendien bevinden veel van de familieleden van Belgen zich reeds in België. Er valt volgens het Hof dan ook niet in te zien waarom de bestaansmiddelen van die familieleden van Belgen in die mate minder stabiel zouden zijn dan de bestaansmiddelen van familieleden van derdelanders, die zich vaak nog in het buitenland bevinden, dat zij nooit in overweging mogen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen en de behoeften om een gezinshereniging te kunnen bekomen.

In de interpretatie dat bij de beoordeling van de bestaansmiddelen waarover de Belgische gezinshereniger dient te beschikken opdat zijn partner een verblijfsrecht zou kunnen verkrijgen, uitsluitend rekening wordt gehouden met de bestaansmiddelen van de gezinshereniger, schenden de artikelen 40ter, § 2, tweede lid, 1°, en 42, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Het Hof stelt evenwel vast dat de voormelde bepalingen ook in die zin kunnen worden geïnterpreteerd dat bij de beoordeling van die bestaansmiddelen ook rekening kan worden gehouden met de bestaansmiddelen van de partner die zich bij de gezinshereniger voegt. In die interpretatie zijn de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van de Europees Verdrag voor de rechten van de mens, niet geschonden.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig

verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel “media” van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via [LinkedIn](#)